

[1972 ஆகஸ்ட் 17]

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN: Sir, I introduce the Bill.

MR. DEPUTY SPEAKER: The Bill is introduced.

(6) தனியார் அலுவல்கள்.

(i) சட்ட முன்வடிவு

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு இனம் எஸ்டேட்டுகள்—சிறு இனங்கள் (ஒழிப்பு—ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 18/72.)

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு இனம் எஸ்டேட்டுகள் சிறு இனங்கள் (ஒழிப்பு—ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 18/1972) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

தீர்மானம் முறையே வழிமொழியப்பட்டது.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் சபையிலே தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கின்ற இந்தத் திருத்த மசோதா சம்பந்தமாக என்னுடைய கருத்துக்களையும், அந்த மசோதாவின் நோக்கங்களையும் சொல்வதற்கு முன் வருகிறேன். இந்த நாட்டில் ஒரு காலத்தில் ராஜாக்கள், மன்னர்கள், நிலங்களை எல்லாம் தனி நபர்களுக்கும், கோவில், மடம் போன்றவைகளுக்கும் இனமாகக் கொடுத்ததன் மூலம் அந்த நிலங்கள் எல்லாம் சீரழிந்து சரியான முறையில் விவசாயம் நடைபெறாமல் உணவு உற்பத்திக்குப் பங்கம் ஏற்படுத்துகின்ற முறையில் இருந்து கொண்டு வந்தன. நாடு விடுதலை பெறுகின்ற சமயத்தில் லட்சக் கணக்கான இனம் விவசாயிகள், இனம் ஒழிப்பு மாத்திரமல்லாமல் ஜமீன் போன்ற ஒழிப்புகளையும் செய்து அந்த நிலங்களை எல்லாம் நிலத்திலே பாடுபடுகின்ற நிலத்தைப் பண்படுத்தி உழுது கொண்டிருக்கின்ற விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று பெரும் கிளர்ச்சி செய்தார்கள். இந்தக் கிளர்ச்சி நாடு விடுதலை பெறுவதற்கு உதவியாகவே இருந்தது.

1972 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

அம் மாதிரியான நிலங்களை எல்லாம் ஒழிப்பிலே கொண்டு வந்து ரயத்துவாரியாக மாற்ற வேண்டுமென்ற ஒரு கொள்கையை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு நிலை ஏற்பட்டது. அந்தக் கொள்கையை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளச் செய்ய விவசாயிகள் பெரிய தியாகங்களை எல்லாம் செய்து வந்திருக்கிறார்கள்.

(திரு. நா. வீராசாமி—தலைமை)

1948-ம் வருஷம் எஸ்டேட் ஒழிப்புச் சட்டத்தை அரசு கொண்டு வந்தது. அந்தச் சமயத்தில், அந்தச் சட்டம் அமலாகிய காலத்தில் அதிலுள்ள ஓட்டைகள் இனம்தாரர்களுக்குச் சாதகமாக இருந்தன. அன்றிருந்த ஆட்சியாளர்கள் அந்தச் சட்டத்தைப் பூரணமாக அமல் படுத்தாத அளவிற்கு ஐம்பதாயிரத்திற்கு மேற்பட்ட சிறிய பெரிய இனங்கள் விடுபட்டிருந்தன. இதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து, இனம் ஒழிப்புச் சட்டம் வந்த பிறகும் கூட இனம் தாரர்களுடைய கெடுபிடியில் இருந்து, சுரண்டல்களில் இருந்து விவசாயிகள் விடுபடவில்லை என்ற காரணத்தால் விவசாயிகள் தொடர்ந்து கிளர்ச்சிகள் செய்து வந்தார்கள். அந்தக் கிளர்ச்சியின் பயகை, விவசாயிகளுடைய போராட்டத்தின் பயகை, இனம் விவசாயிகள் செய்த தியாகத்தின் பயகை 1963-ம் வருஷம் இருந்த அரசாங்கம் விவசாயிகளுடைய நியாயத்தை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அவர்கள் 1963-ம் ஆண்டு ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். எஞ்சி இருக்கும் இனம் நிலங்களை யெல்லாம் இனம் ஒழிப்புச் சட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வந்தார்கள். அவ்வாறு கொண்டுவந்தபோது அதிலிருந்த தவறான அம்சங்களை அன்றைய தினம் இருந்த சட்டமன்ற அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக் காட்டியும் கூட அந்தத் தவறான அம்சங்களைப் போக்கி நல்ல முறையான இனம் ஒழிப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டுவர அன்றையதினம் இருந்த அரசாங்கம் தவறி விட்டது. அதிலுள்ள குறைபாடுகளைத்தான் இந்த மசோதாவிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன்.

அந்தக் குறைபாடுகளைப் போக்குவதன் மூலமாக நம்முடைய தமிழகத்தில் இருக்கின்ற லட்சக்கணக்கான விவசாயிகள் பலனடை வார்கள். அவ்வாறு பலனடைகிறபோதுதான் அந்த விவசாயிகள் நல்ல முறையில் விவசாயத்தைச் செய்ய முடியும். உணவு உற்பத்தியை அதிகமாகச் செய்ய முடியும். அந்தச் சட்டத்தினுடைய உண்மையான நோக்கம் நிறைவேற முடியும். அந்த வகையிலேதான் என்னுடைய இந்த மசோதாவிலே சில திருத்தங்களைக் கொடுத்திருக்கிறேன். 1963-ம் ஆண்டு சட்டத்திலே செக்ஷன் 2-ல், புற கிராம

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [1972 ஆகஸ்ட் 17]

மாகவோ அல்லது சிறு கிராமமாகவோ இருந்தால்தான் இனம் ஒழிப்புச் சட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்படும் என்று சொல்லப்படுகின்றது. என்னுடைய திருத்தத்திலே என்ன சொல்லுகிறேன் என்றால், ஒரு கிராமத்திலே பத்து ஏக்கர் இனம் நிலமாக இருந்தாலும் சரிதான், ஐந்து ஏக்கர் இனம் நிலமாக இருந்தாலும் சரிதான், இனம் ஒழிப்புச் சட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வர வேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன். இவ்வாறு கணக்குப் பார்த்தால் இன்னும் பல்லாயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலம் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்படாது விடுபட்டிருக்கிறது. ஆகவே, ஒரு கிராமத்திலே ஐந்து ஏக்கர், பத்து ஏக்கர் அளவே இனம் நிலங்கள் இருந்தாலும் அவற்றையும் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வருவதன் மூலம் பல்லாயிரக்கணக்கான விவசாயிகளுக்குச் சாதகமான நிலைமையை ஏற்படுத்த முடியும்.

அடுத்து எடுத்துக் கொண்டால், செட்டில்மென்ட் நடப்பதற்கு முன்னால் எவ்விதம் விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கின்றனோ அவன் விவசாயம் செய்து மேல்வாரம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் போது—மேல்வாரம் கொடுப்பதும் இனம் கொடுப்பதுபோல்தான்—செட்டில்மென்ட் கோர்ட் விசாரணை செய்து கொண்டிருக்கும் நிலையில் சிவில் கோர்ட்டுகள் தலையிடுகின்றன. சிவில் கோர்ட்டுகள் தலையிட்டு விவசாயிகளுக்கு உரிமை இல்லை யென்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்குத் தீர்ப்பளித்து விடுகிறார்கள். செட்டில்மென்ட்டில் விசாரணை நடந்து கொண்டிருக்கும்போது சிவில் கோர்ட்டார் அதிலே தலையிட்டு இனம்தாரர்களுக்குச் சாதகமாகத் தீர்ப்பளிப்பதன் காரணமாகப் பல்லாண்டு காலமாக அந்த நிலத்திலே உழுது கொண்டிருந்த வாரம்தாரர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே, எக் காரணத்தைக் கொண்டும் சிவில் கோர்ட் இதிலே தலையிடக் கூடாது என்று நான் என்னுடைய மசோதாவிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அவ்வாறு செய்வதன் மூலமாகத்தான் செட்டில்மென்ட்டில் விசாரணை நடந்து கொண்டிருக்கும்போது சிவில் கோர்ட் தலையிடாமல் இருக்க செய்வதன் மூலம்தான் அந்த நிலங்களிலே விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு ஒரு நல்ல நிலையை ஏற்படுத்தித் தர முடியும் என்பது என்னுடைய வாதமாகும்.

அடுத்து, அந்த நிலத்தை யாருக்குப் பட்டா மாற்றிக்கொடுப்பது என்கிற கேள்வி எழுகிறது. அப்படி பட்டா செய்து கொடுக்கிற போது அந்த நிலத்தை உழுது கொண்டிருக்கிறவராக இருந்தால்

1972 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

1960-ம் வருஷத்திற்கு முந்தி 12 ஆண்டுக் காலம் தொடர்ந்து அந்த நிலத்தை உழுது வந்திருப்பதாக நிரூபித்தால் அவர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்கலாம் என்று இருக்கிறது. அதேசமயம் இனம் தாரர்களாக இருந்தால் 3 வருஷம் அதிலே உழுது வந்திருப்பதாக நிரூபித்தால் போதும், பட்டா செய்து கொடுக்கலாம் என்று இருக்கிறது. இது மிக, மிக பாரபட்சமானது. ஆகவே இனம்தாரர்களும் மூன்று வருஷத்திற்குப் பதிலாக 12 வருஷம் உழுது கொண்டிருக்கிற விவசாயிகளுக்கு உள்ளதுபோல்—தொடர்ந்து உழுது வந்திருப்பதாக நிரூபித்தால்தான் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று அதிலே நான் சொல்லி இருக்கிறேன். அந்த முறையில் இந்தச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும். இதையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்வதற்கு விரும்புகிறேன்.

மற்றொரு பெரிய ஆபத்து கோயில், மடங்கள் 10 ஏக்கர் வரையிலும் சொந்தப் பண்ணை என்று வைத்துக்கொள்ளலாம் என்பதாக இந்தச் சட்டத்தில் இருப்பதுதான். பெரும் பெரும் பண்ணைகளை எல்லாம் எடுத்து, பண்ணையாட்களுக்கு இருந்த கஷ்டத்தை எல்லாம் நீக்கிவிட்ட நேரத்தில் புதியதாகக் கோயில் காரர்களையும், மடக்காரர்களையும் பண்ணை வைக்கச் சொல்லி விவசாயிகளை அவர்கள் அடிமைப்படுத்த நாம் இடம் கொடுக்கக் கூடாது. இதுவும் தவறு என்று நான் சொல்கிறேன். கோயில், மடங்களுக்கும் விலக்கு இருக்கக் கூடாது. கோயில், மடங்கள் பண்ணை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்பதாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற விலக்கை ரத்து செய்துவிட வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல இந்தச் சட்டத்தில் நான் சொல்லக்கூடிய வகையில் பல திருத்தங்கள் செய்வதன் மூலமாகத்தான் உண்மையிலேயே விவசாயிகள் நிலத்திற்கு உடையவர்கள் ஆவார்கள்.

இன்னும் கோர்ட்டுகளை எடுத்துக் கொண்டால் கூட புதுக் கோட்டைப் பகுதியில் விவசாயிகளுக்கு நியாயமான தீர்ப்பு வழங்கி யிருப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. விவசாயிகள் மனுக் கொடுக்கிறார்கள். நாங்கள் நீண்டகாலமாக இந்த நிலத்தைச் சாகுபடி செய்து வருகிறோம், அதற்குப் போதுமான ஆதாரம் இருக்கிறது என்று மனுக் கொடுத்தாலும் கூட செட்டில்மெண்டு அதிகாரிகள் அவற்றைத் தூக்கிவைத்துவிட்டு நியாயமான விசாரணை கூட நடத்த

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [1972 ஆகஸ்ட் 17]

மறுக்கிறார்கள். இனம்தாரர்கள் கொடுக்கக்கூடிய மனுக்களை ஏற்றுக்கொண்டு அவர்களுக்குப் பட்டா வழங்கிவிடுகிற நிலைமை தான் இருக்கிறது. புதுக்கோட்டைப் பகுதியில் இதுபோன்ற தீர்ப்புகள் நிறைய வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் கொண்டு வந்திருக்கிற மசோதாவின்படி சட்டத்தில் திருத்தமாக ஏற்று அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும். இது விவசாயிகளுக்குச் சாதகமான அரசாங்கம். ஆகவே சட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய ஓட்டைகளை அடைப்பதற்கு நான் சொல்லியிருக்கும் கருத்துக்களை எல்லாம் சட்டத்தில் ஏற்றுச் செயல்படுத்த அரசாங்கம் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எ. வகாப் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இனம் நிலங்களை ரயத்துவாரியாகச் செய்கின்ற இந்தத் தீர்மானத்தை வரவேற்கிற முகத்தான் இரண்டொரு கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன். இனங்கள் என்ற பெயரால் நூற்றுக்கணக்கான, ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கரா நிலங்கள் ஒருசிலர் அனுபவித்து வந்த காலம் மாறி இன்றையதினம் அந்த நிலங்கள் எல்லாம் ஏழை குடியானவர் களுக்கு வழங்கப்படுகிற நிலை ஏற்பட சட்டங்கள் கொண்டுவரப் பட்டு, இந்த ஆட்சியில் விவசாயிகளுக்கு நல்ல திட்டங்கள் தீட்டப் படுவதை மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிற நேரத்தில், இன்னும் சட்டத் தில் உள்ள ஒரு சில ஓட்டைகள் மூலம் இன்னும் பல இனங்கள்—கோயில் இனம், மோகினி இனம் என்கிற பலப்பல பெயர்களில் நாட்டில் இருந்து கொண்டு வருகின்றன என்பதை நான் அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இதன் காரணமாக அந்த அந்த வட்டாரத்தில் உள்ள ஏழைக் குடியானவர்கள் பல விதத்தில் கஷ்டப்படுகிறார்கள்.

குறிப்பாக, என்னுடைய தொகுதியில்—இராணிப்பேட்டை நெளலாக் பகுதி பிரச்சினைபற்றி இந்த அவையில் கூறியிருக்கிறேன். வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் அதற்காகத் திட்டங்களைத் தீட்டிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அதுபற்றி விளக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். நெளலாக் பகுதியில் ஆரயிக்கணக்கான ஏக்கரா நிலங்கள் இனமில் சேரவில்லை, தனிப்பட்டவர்களுக்கும் சேரவில்லை. ப்ரீ ஹோல்டு லாண்டு என்று ஒருசிலர் அவற்றுக்குச் சொந்தம் வைத்திருக்கிறார்கள். ஐம்பது, அறுபது ஆண்டுகளாக விவசாயிகள் அந்த நிலத்தில் உழுது சாகுபடி செய்து வருகிறார்கள். ஒருவருக்

ஒழிப்பு—ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல் திருத்த சட்ட

முன்வடிவு—(சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு

எண் 18/72)

1972 ஆகஸ்ட் 17]

[திரு. கே. ஏ. வகாப்]

கொருவர் சட்டப்படி ரிஜிஸ்தர் கூடச் செய்து நிலப் பரிவர்த்தனை செய்துவருகிறார்கள். இருந்தாலும் அவர்களுக்கே உரிமையாக்கப் படாது—நில மேல்வரியை, வாரத்தை அவர்களிடம் இருந்து ஒருசிலர் வசூல் செய்துவருகிறார்கள், நிலம் தங்களுக்கே சொந்தம் என்கிற அடிப்படையில். நம்முடைய இனம் சட்டத்தில் உள்ள ஓட்டை காரணமாகத்தான் இந்த நிலை நீடிக்கிறது. நூற்றுக்கணக்கான விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படுகிற வகையில் அந்தப் பகுதியில் அந்த நிலத்தை 50, 60 ஆண்டுகளாக உழுது பயிரிட்டு வருகிறவர் களுக்கே நிலம் சொந்தமாகக்கூடியவிதத்தில் அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

அந்தப் பகுதியில் பஞ்சாயத்துகள் இருந்தும் இன்னும் அரசாங்கம் அவற்றை அங்கீகரிக்காத நிலைதான் இருக்கின்றது. நௌலாக் பகுதி நிலங்களை 50, 60 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக சாகுபடி செய்து வருகிற விவசாயிகள் கூட இன்றைக்கு கிணறு வெட்டவோ, பம்புசெட்டு அமைக்கவோ—இதுபோன்ற அரசாங்கம் விவசாய அபிவிருத்திக்காக எந்த எந்த இனத்தின் கீழ் கடன் கொடுத்தாலும் அவற்றைப் பெறுவதற்குத் தகுதியற்றவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். காரணம் அந்த நிலங்கள் யாருக்கோ சொந்தம் என்கிற நிலைதான் இருக்கிறது. நம்முடைய சட்டத்தில் உள்ள ஓட்டை காரணமாக தப்பி இருக்கிறார்கள். அதை நம்முடைய வருவாய்த்துறையினரும், சட்டத் துறையினரும் கண்டுபிடித்து அந்த நிலங்களை எல்லாம் அவற்றைப் பல்காலமாகப் பயிரிட்டு வருகிற விவசாயிகளுக்கே சொந்தமாக்க வேண்டும். விவசாயிகள் லாண்டு சீலிங் ஆக்ட்டுபடி நஷ்ட ஈடு கொடுப்பதற்குக் கூடத் தயாராய் இருக்கிறார்கள். அதற் கான ஏற்பாட்டினைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு கடன் வசதிகள் பெறமுடியவில்லை. உரக் கடன் அல்லது கிணறு வெட்டக் கடன் இவைகள் பெற, கூட்டுறவு வங்கிகள் கூட கடன் கொடுப்பதற்கு முன்வருவதில்லை. தெரியாததனமாக முன்பு கொடுத்துவிட்டார்கள். அதை இப்போது வசூல் செய்வது கஷ்டமாகயிருக்கிறது என்று கூட்டுறவு வங்கிகள் சொல்லக்கூடிய அளவிற்குப் பல சிக்கல்கள் உள்ளன. ஏறத்தாழ ரூ. 20,000-க்கு சில பேர்களுக்கு சாதாரண நிலம் என்று கடன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை வசூலிக்கிறபோது எந்தவிதமான ஆதாரமும் வசூலிப்பவர் களுக்கு இல்லை என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகள்

[திரு. கே. ஏ. வகாப்] [1972 ஆகஸ்ட் 17]

வாங்கிய கடனை நாணயமாகக் கட்டினால்தான் உண்டு என்ற அளவில் நிலைமை இருக்கிறது. அங்கு நூற்றுக்கணக்கான விவசாயிகள் அரசாங்கத்திலிருந்து சாதாரண இந் நாட்டு பிரஜை, தமிழ் நாட்டிலுள்ள சாதாரணப் பிரஜைகள் பெறக் கூடிய உரிமைகளைப் பெற முடியாத பிரஜைகளாக வாழ்கிறார்கள். ஆகவே இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தில் இதையும் கொண்டு வந்து அல்லது வேறுவிதமான அடிப்படையில் லான்ட் சிலிங் அடிப்படையில் கொண்டு வந்து அங்குள்ள அந்த விவசாயிகளுக்கு வேண்டியதைச் செய்து தர வேண்டும்—அவர்கள் எல்லாவிதமான நஷ்டயீட்டையும் கொடுக்கத் தயாராயிருக்கிறார்கள்—அதை இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தில் செய்து தரவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களை வேண்டி கேட்டுக்கொண்டு அமர்கிறேன்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி : மாண்புமிகு உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றையதினம் கோட்டூர் தொகுதி உறுப்பினர் திரு. சுப்பையா அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற இனம் திருத்தச் சட்டத்தை ஆதரித்து சில விஷயங்களை நான் இச் சபையின் கவனத் திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

இனம் ஒழிப்புச் சட்டம் என்றால் இனமை ஒழிப்பது என்பது அதன் பெயரிலிருந்தே தெரியும். ஆனால் ஏழு, எட்டு ஆண்டு அனுபவம் நமக்கு எதைக் காட்டுகிறது? இனங்களை ஒழிப்பதற்குப் பதிலாக இனம்தார்களை பாதுகாக்கக்கூடிய விதத்தில்தான் சட்டம் அமல்படுத்தப்படுகிறது என்பதை தெளிவாகக் காணலாம், அதை மறுக்க முடியாது. எந்த நோக்கத்தோடு ஒரு சட்டம் செய்யப்படுகிறதோ அதை பல்வேறு திசைகளில் திருப்பி அதிகாரவர்க்கமும் கோர்ட்டும் பல்வேறுவிதமான ஊழல்களைப் பயன்படுத்தி சட்டத் தின் நோக்கத்தையே பாழ்படுத்தக் கூடிய விதத்தில் இனம் குடி களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பதற்குப் பதிலாக அவர்களது உரிமைகள் பறிக்கப்படக்கூடிய அளவிற்குத்தான் சட்டம் அமல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

உதாரணமாக, ஒரு கிராமம் இனம் கிராமமாக அறிவிக்கப்பட்டு விட்டால் இனம்தாருக்கு உள்ள உரிமை உடனே ரத்தாகிவிடுகிறது. அந்த நிலையில் அந்தக் கிராமத்தைச் சொந்தமாக வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் எந்தவிதத்திலும் குடியானவனை நிலத்தை விட்டு வெளியேற்ற முடியாத நிலை ஏற்பட்டு விடுகிறது. உடனே இனம் தார்கள் ஹைகோர்ட்டு, சுப்ரீம் கோர்ட்டு வரை சென்று ரிட்டுபெட்டிஷன்

ஒழிப்பு—ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல் திருத்த சட்ட

முன்வடிவு—(சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு

எண் 18/72)

1972 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. மணலி. சி. கந்தசாமி]

போட்டு இரண்டு, மூன்று வருட காலம் இழுத்தடிக்க முடிகிறது. தங்களுக்கு உரிமை இருப்பதாகச் சொல்லி மூன்று வருட காலம் நடவடிக்கைகளைத் தடைபடுத்தக்கூடிய முறையில் நிலைமை இருந்து வருகிறது. அவர்கள் ஸ்டே வாங்கிவிடுகிறார்கள். எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கக் கூடாது என்று இனம்தார்களிடமிருந்து வரி வசூலிக்கும் உரிமையை பெற்று பழைய பாக்கிகளை வசூலிக்கும் முறையில் இனம் குடிகளை வதைத்துப் பல தில்லுமுல்லுகள் செய்கிறார்கள். ஆகவே, இயற்றப்பட்டுள்ள சட்டத்தை முடக்கும் வழிவகைகள் அடைக்கப்பட வேண்டும். இனம்தார்களுக்கு உள்ள உரிமைகள் குடிகளுக்கு மாற்றிக் கொடுக்கப்படும் வகையில் அமைய சட்டத்திலுள்ள ஓட்டைகள் அடைக்கப்பட வேண்டும். கோர்ட்டுக்குப் போவதைத் தடுப்பது அவசியமாகிறது. இவ்வகையில் பல் வேறு விதமான மாற்றங்கள் செய்யக்கூடிய முறையில் திருத்தச் சட்டம் பிரேரேபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. புதுக்கோட்டை வட்டாரத்தில் 43 இனம் கிராமங்கள் உள்ளன என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கிராமங்கள் பூராவும் பெரிய செல்வந்தர்களாக, செல்வாக்குள்ளவர்களான செட்டியார்களால் வாங்்சப்பட்டு அங்குள்ள குடிகள் பலவித தொந்தரவுகளுக்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள். பழையவரி பாக்கி, வாடகை பாக்கி என்று வீடுகள் எல்லாம் ஐப்தி செய்யப்படுகின்றன. கோர்ட்டில் வழக்குகள் இருக்கின்றன. ஆக, சட்டம் கொண்டு வருவதற்கே பெரிய போராட்டங்கள் நடத்த வேண்டியிருக்கிறது. பிறகு சட்டங்கள் வந்த பிறகு அதை அமல் நடத்த முடியாமல் அதிகார வர்க்கமும் கோர்ட்டுகளும் வக்கீல்களும் வரிந்து கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் இதற்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டியது சர்க்கார். திரு. சுப்பையா அவர்கள் இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தை கொண்டுவர வேண்டிய அவசியமே இல்லை. ஏழெட்டு ஆண்டு அனுபவத்தில் இனம் ரயத்துக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை இந்தச் சர்க்கார் காணும்போது சர்க்கார் தரப்பிலிருந்தே இப்படிப்பட்டதொரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்க வேண்டும். அப்படி அந்தக் கடமையைச் சர்க்கார் செய்யத் தவறியதன் காரணமாகத்தான் எதிர் கட்சிக்காரர்கள் கொண்டுவர வேண்டியிருக்கிறது. ஆயிரக்கணக்கான இனம் ரயத்துக்கள் விரட்டப்பட்டிருக்கிறார்கள். 5,000 ரூபாய் அல்லது பத்தாயிரம் ரூபாய் கொடுத்து இனம்களை சாஸனம் எழுதி வாங்கிக் கொண்டு கோடிக்கணக்கான ரூபாய் சம்பாதிக்கத் திட்டம் போட்டுக் கொண்டு உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள்.

[திரு. மணலி. சி. கந்தசாமி] [1972 ஆகஸ்ட் 17]

ஆகவே, சட்டத்தில் உள்ள ஓட்டைகள் அடைக்கப்பட வேண்டும். டெனன்ட் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். ஆக்குபென்ட் என்ற வார்த்தை இருக்கிறது. அதை வைத்துக் கொண்டு பத்து நாட்கள் வக்கீல்கள் வாதாடுகிறார்கள். கோர்ட்களில் ஸ்டே வாங்கி கிராமத்தில் தங்கள் உரிமைகளை நிலைநாட்டி வருவதால், அதற்கு உதவியாக அதிகார வர்க்கத்தில் ஒரு பகுதி செயல்படுகிறது என்பதால் இத்திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. க்ளாஸ்வாரியாக வரும்போது பலவிஷயங்களை எடுத்துக் கூறி ருசுப்பிக்க முடியும். பார்ட் இனம், ஃபுல் இனம் என்றிருக்கிற வியாக்கியானங்களை வைத்து குடிகளுக்கு உள்ள உரிமைகள் கிடைக்கச் செய்யாமல் செய்கிறார்கள். ஐந்து ஏக்கர் நிலம் அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட நிலம் என்றிருந்தால் அது இனமாகக் கருதப்பட வேண்டும் என்று திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. எந்தவிதத்திலும், எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் குடியிருப்பவர்கள் வெளியேற்றப்படக் கூடாது. ஒரு நிலச்சுவாந்தார் உரிமை கொண்டாட்டினால் 12 ஆண்டுகள் சொந்த சாகுபடி செய்ய வேண்டும், அவரவர் குடும்பம், அவர் அமர்த்திய ஆள்கள் சேர்ந்து 12 ஆண்டுகள் சாகுபடி செய்தோம் என்ற உண்மையை அவர்கள் ருசுப்பிக்கத் தயாராயிருந்தால் அவர்களுக்கும் நிலத்திற்கும் சம்பந்தமுள்ளது பற்றி முடிவு செய்யலாம். புதுக் கோட்டையில் உள்ள, அந்த ஏரியாவில் உள்ள மிகச்சக்தி வாய்ந்த வர்கள், அந்தப் பகுதியில் லேவாதேவி செய்யக்கூடியவர்கள், பெரிய இடங்களில் தொடர்புள்ளவர்கள், இந்த ராஜ்யத்தில் உள்ள மிகப் பெரிய தனவந்தர்கள், நல்ல சக்திவாய்ந்தவர்கள், பழைய பெரிய குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் அந்த 43 கிராமங்களை ஐயாயிரம், பத்தாயிரம் என்று கொடுத்து விலைக்கு வாங்கியிருக்கிறார்கள். இனம்தார்களிடமிருந்து சிறிய, சிறிய தொகைக்கு விலைக்கு வாங்கி பல லட்ச ரூபாய் கறக்கக்கூடிய விதத்தில் நிலைமை இருக்கிறது என்பதைச் சர்க்கார் உணர வேண்டும். சர்க்கார் நடவடிக்கையில் குற்றம் கண்டு பிடிப்பதற்காக இதைச் சொல்லவில்லை. 1963-ல் இருந்தே நடக்கிறது. இதற்குமுன்பிருந்த சர்க்கார் கொண்டு வந்த சட்டம் அவ்வளவு மோசமாக அமல் நடத்தப்பட்டது. இந்தச் சர்க்கார் வந்த பிறகும் அது கவனிக்கப்படவில்லை. ஆகவேதான் இந்தத் திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

ஒழிப்பு—ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல் திருத்த சட்ட

முன்வடிவு—(சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு

எண் 18/72)

1972 ஆகஸ்ட் 17]

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

விவசாயிகளுக்கு விரோதமாகச் செயல்படும் விதத்தில் உள்ள ஓட்டைகள் அடைக்கப்பட வேண்டுமென்றுதான் இது கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. பரம்பரை பரம்பரையாக உழுது அரை வயிற்றுக் கஞ்சி குடித்து, சில சந்தர்ப்பங்களில் அது கூடக் கிடைக்காமல் கஷ்டப்படும் மக்களுக்காக சோஷலிஸ பாணியில் செல்லும் இந்தச் சர்க்கார் வேண்டியதைச் செய்ய, தன் கடமையைச் செய்யவேண்டும் என்பதை ஊக்குவிப்பதற்காகத்தான் இது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. பிரிவுவாரியாக வரும்போது என் கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்றிருக்கிறேன். ஆகவே நல்லமுறையில் இதைப் புரிந்து கொண்டு ஆளும் சட்சியினர் இதற்கு ஆதரவு கொடுக்க வேண்டுமென்று வேண்டுகோள் விடுத்து என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கோவை செழியன் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த இனம் சம்பந்தமான தனியார் தீர்மானம் என்ற முறையிலே தோழர் சுப்பையா அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். தீர்மானத்தினுடைய மூலமும், சாரமும் உண்மையிலேயே போற்றக்கூடிய ஒன்றுதான் என்றாலும், அதை அரசாங்கமே சட்ட ஆலோசகர்களைக் கலந்து அந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருவது தான் முறையாக இருக்கும். அதுவும் இனம் பிரச்சினையிலே இருக்கிற பல சிக்கல்களை ஆராய்ந்து, விவசாயிகளுக்கு உண்மையிலேயே நன்மை செய்ய அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்க வேண்டும். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தின் மீதான விவாதத்திற்குப் பதில் அளிக்கிற நேரத்தில் இந்தக் கருத்தைக் கூறுவார்கள் என்று நான் தாழ்மையோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அரசாங்கமே அப்படிப்பட்ட ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருகிறபோது நான் குறிப்பிடுகிற சில கருத்துக்களையும் மனதில் வைத்துக் கொண்டு கொண்டுவர வேண்டுமென்று தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொதுவாக, இந்த இனம் பிரச்சினையில் தமிழ்நாட்டில் இருக்கும் பல விவசாயிகள், குறிப்பாக பல சிறிய விவசாயிகள், பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். கோவை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் சில பகுதிகளில் இந்த இனம் பிரச்சினையால் சில சிறிய விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து காலி செய்ய வேண்டிய நிலைமைக்குள்ளாகியிருக்கிறார்கள்.

54 தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு இனம் எஸ்டேட்டுகள்—சிறு இனங்கள்
ஒழிப்பு—ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல் திருத்த சட்ட
முன்வடிவு—(சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 18/72)

[திரு. கோவை செழியன்] [1972 ஆகஸ்ட் 17]

இந்த இனம் ஏற்பட்ட வரலாறு விசித்திரமானது. வெள்ளைக் காரன் ஆண்ட காலத்திற்கு முன்பு, அரசன் ஆண்டு கொண்டிருந்த போது கோவில்களில் பணியாற்றியவர்களுக்குச் சில சலுகைகளைத் தந்தார்கள். அதிலே பணியாற்றிய ஊழியர்களுக்கும் சில சலுகைகளைத் தந்தார்கள். அந்தக் கோவில்களுக்கு வருமானம் வரவேண்டுமென்பதற்காக ஒரு குறிப்பிட்ட நிலத்தைக் காட்டி, அதிலே இருந்து வருகிற நிலவரியை மட்டும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று அனுமதித்திருந்தார்கள். சிலயிடங்களில் பூமியைச் சொந்தமாக்கி இருக்கிறார்கள். அப்படி ஊழியர்களுக்குத் தந்ததும், தெய்வத்திற்குத் தந்ததும் என்பவைகளை “பிரமதாயம்”, “தேவதாயம்” என்று இரண்டு பிரிவாகப் பிரித்து இருக்கிறார்கள். அந்த முறைப்படி நீண்ட பெரும் காலமாகவே அந்தப் பிரச்சனை ஆலோசிக்கப்பட்டு, சமீபத்தில் சில முடிவிற்கு வந்திருக்கிறார்கள்.

1900 மார்ச்சு 31-க்கு முன்பு கிரயம் செய்யப்பட்டிருந்த இனம் பூமிகளை இன்று யார் யார் அனுபவித்துக் கொண்டு வருகிறார்களோ, அவர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். எந்தவிதமான ஒரு கிரயமோ, ஈடோ இல்லாமல் அவர்களுக்குப் பட்டா செய்து தந்து இருக்கிறார்கள். அடுத்தபடியாக, 1948 மார்ச்சு 31-க்கு முன்பு கிரயம் செய்யப்பட்ட இனம் பூமிகளுக்கு குத்தகை அடிப்படையிலோ, அல்லது ஒரு ஆண்டு வருமானத்தைக் கணக்கில் வைத்து 20 ஆண்டுகளுக்கு எவ்வளவு வருகிறது என்று பார்த்து இன்றைக்குத் தீர்வை போட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப் பார்க்கிற போது, ஒரு ஏக்கர் ரூ. 1,000-க்குக் கூட பிரயோசனம் இல்லாத பூமிக்கு ரூ. 3,000 அல்லது ரூ. 4,000 என்று வருகிறது. இது உண்மையிலே கொடுமையானதொன்றாகும். ஒன்றுமே வினையாது இருந்த பூமியில் அவன் கஷ்டப்பட்டு சம்பாதித்த பணத்தை அதில் போட்டு ஏதோ சம்பாதித்து வருகிறான். அப்படிப் பயிர் செய்து வருகிற ஏழை விவசாயிகளிடமிருந்து 20 ஆண்டு கிரயம் வசூல் செய்கிறோம் என்று சொல்கிறபோது உண்மையிலேயே ஏழை விவசாயி பாதிக்கப்படுகிறான். அந்த நிலைமை மாற்றப்பட வேண்டும். 1948 மார்ச்சு 31-க்குப் பின்னாலே அவர்களுக்கு நிலம் வந்திருக்குமானால், அந்த பூமிகள் எல்லாம் அதை வைத்திருக்கும் விவசாயிகளுக்குச் சொந்தமில்லாமல் போய்விடுகிறது. நாம் நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்கு நிலத்தை வேறு ஒருவரிடமிருந்து பிடுங்கித் தருகிறோம். 12-18 ஆண்டுகள் நிலத்தை வைத்திருக்கும் ஒரு

ஒழிப்பு—சயத்துவாரியாக மாற்றுதல் திருத்த சட்ட

முன்வடிவு—(சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு

எண் 18/72)

1972 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. கோவை செழியன்]

விவசாயிடமிருந்து நிலத்தைப் பிடுங்கித் தருவது எந்தவிதத்திலும் தர்மமாகாது என்று இந்த நேரத்தில் நான் தாழ்மையோடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சிலயிடங்களில் 60-70 ஆண்டுகள் பூமியை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதற்கான ரிகார்டு இல்லாத காரணத்தால் அவர்கள் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள் அல்லது அந்த பூமியை வேறு ஒருவருக்கு பரம்பரை பாத்தியதை மூலமாக வருஷத்திற்கு ஒரு முறை குத்தகை செலுத்த வேண்டிய நிலையில் இருந்து வருகிறார்கள். இதைவிடக் கொடுமை வேறு இல்லை என்று நான் தாழ்மையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்தச் சட்டத்தை ஏற்படுத்துகிறபோது ஒரு விசித்திரமான கிளாஸ் போட்டிருக்கிறார்கள். அதாவது, அண்ணன் தம்பி இரண்டு பேருக்கு பூமி இருக்கிறது. அண்ணன் அதிகமாகச் செலவழித்து குத்தகை பூமியை விற்று விடுகிறான். பூமி வாங்கியவனுக்குச் சொந்தமாகிவிடுகிறது. தம்பி விற்காமல் வைத்திருந்தால், அவனுக்குச் சட்டப்படி அந்த பூமியில் சொந்தமில்லை என்று வெளியேற்றப்படுகிறான். ஆக, “பிராடிகல் சன்னுக்கு” த்தான் இந்தச் சட்டம் ஆதரவாக இருக்கிறதே தவிர ஒழுங்காக இருக்கிறவனுக்கு அந்த பூமி கிரயம் ஆக்கப்படுவது இல்லை. இம் மாதிரியான ஓட்டை, உடைசல்கள் இந்தச் சட்டத்தில் நிறைய இருக்கின்றன. இவைகளை உடனடியாகக் கவனித்து, அரசாங்கம் அதற்கான ஒரு திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். 13 ஆண்டுகளுக்கு உட்பட்ட பூமிகளை, யாரோ 30-40 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே இருக்கிற வாரிசுகளுக்குப் பட்டா செய்து கொடுப்பதால் அவர்கள் குத்தகை கேட்கிறார்கள். அல்லது பூமியில் வேறு கட்டடம் இருந்தால் அதற்கான வாடகை, அவனுக்குச் சேராமல் இவனுக்குப் போகிறது. இவைகளை யெல்லாம் அரசாங்கம் ஆராய்ந்து பார்த்து, சட்டம் கொண்டு வருகிற வரையில், இடைக்கால ஸ்டே கொடுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்குச் சட்டம் இடம் தரவில்லை என்று கவலைப்படக் கூடாது. நம்முடைய அதிகாரிகள் சிலரிடத்தில் பேசுகிறபோது சட்டம் இடம் தராது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். சட்டம் நமக்காக இருக்கிறதே தவிர, சட்டத்திற்காக நாம் இல்லை. சட்டம் விவசாயிகளுக்கு நன்மையளிக்கிற வகையில் இருக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அந்தச் சட்டத்தை தூக்கி எறியுங்கள், அல்லது நமக்கு ஏற்ற வகையில் அந்தச் சட்டத்தை மாற்றுங்கள். ஏழைகளுக்குப் பாதுகாப்புத் தாருங்கள். இடைக்கால ஸ்டே தாருங்கள்

[கோவை செழியன்]

[1972 ஆகஸ்ட் 17]

என்று தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனக்குப் பேசுவாய்ப்புத்தந்த பேரவைத் துணைத் தலைவருக்கு நன்றி தெரிவித்து, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவரவர்களே, நண்பர் சுப்பையா அவர்கள் முன் மொழிந்துள்ள தனியார் தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டத்தின் மூலமாக இந்த நாட்டில் எண்ணற்ற ஏழை விவசாயிகள் பயன் அடைந்தார்கள். ஆனால் இனம் ஒழிப்புச் சட்டம் அமல் நடத்தப் பட்டிருந்தும் கூட, இது வரையிலும் விவசாயிகள் இன்னல் பட்டுக் கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள் என்பதைக் காரணகின்ற போது மிகவும் வேதனைப்பட வேண்டியவர்களாகத்தான் நாம் இருக்கிறோம்.

திருநெல்வேலி, அம்பாசமுத்திரம் தாலுக்காவில் இது போன்று இனம் ஒழிப்புச் சட்டத்தால் பல ஏழைகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று நண்பர் திரு. சங்குமுத்துத் தேவர் இந்த மன்றத்தில் பல தடவைகள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது வரையிலும், அரசாங்கம் எந்த விதமான நிவாரணமும் அளிக்க முன் வரவில்லை என்று கூறுகிறபோது, நிச்சயமாக ஏழை விவசாயிகள் மீது அதிக அக்கறை இந்த அரசு செலுத்தவில்லை என்பதைத் தான் கூற வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, திரு. சுப்பையா அவர்கள் தனியார் தீர்மானமாக இதைக் கொண்டு வந்திருந்தாலும், இதற்கு ஆதரவு அளிக்க வேண்டிய நிலையில் இந்தச் சட்டமன்றம் இருக்கிறது என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த இன்னல்களிலிருந்து ஏழை விவசாயிகளைக் காப்பாற்ற வேண்டுமானால், நிச்சயமாக நண்பர் மாண்புமிகு செழியன் அவர்கள் கூறியதுபோல், அரசாங்கம் “ஒரு இடைக்கால தடை உத்தரவை” விதிக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் ஏழை விவசாயிகளைக் காப்பாற்ற முடியாது என்று நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இது போன்று இக்கட்டான சூழ்நிலை கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இருக்கிறது. அங்கே “கட்டுகிரிசி, பாட்டம்” என்று விவசாயிகள் பயிரிட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இது போன்ற நிலங்கள் கேரள மாநிலத்தில் இருக்கின்றன. அந்த மாவட்டம் திருவிதாங்கூர்—கொச்சியிலிருந்து பிரித்து வந்ததால் இம்மாதிரியான நிலங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. கேரள மாநிலத்தில் இம்மாதிரியான நிலங்களையெல்லாம் அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்குப் பட்டா

ஒழிப்பு—சயத்துவாரியாக மாற்றுதல் திருத்த சட்ட

முன்வடிவு—(சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு

எண் 18/72)

1972 ஆகஸ்ட் 17]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

செய்து கொடுத்து விட்டது. இதுவரையில் இந்த அரசாங்கம் இங்கே அந்த விவசாயிகளுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்கவில்லை. அதற்காக அரசாங்கம் ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். அதற்கான விதி, வழிமுறைகளை விதிக்கும்போது விவசாயிகளிடமிருந்து நஷ்ட ஈடு வாங்க வேண்டும், 20 ஆண்டு பாட்டம் வசூலிக்க வேண்டுமென்று விதிமுறைகள் போட்டு இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அந்த நிலையில் பாட்டம் வசூலிக்கப்படுமானால், அந்த நிலங்களுக்குப் பெறுமான விலையை விட அதிகமான விலையை செலுத்த வேண்டிய நிலைமையில் விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். அதை அரசாங்கம் மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். யார் யார் கைவசம் கண்டு கிரிசி பாட்டம் போன்ற நிலங்களை வைத்திருக்கிறார்களோ, அந்தந்த விவசாயிகளுக்கு அந்தந்த நிலங்களைப் பட்டா செய்து கொடுப்பதற்கான வழிமுறைகளை அரசாங்கம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்தத் தருணத்தில் இந்த வாய்ப்பை அளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : மிஸ்டர் டெப்யூடி ஸ்பீக்கர் ஸார், திரு. ஏ. கே. சுப்பையா அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள தனியார் மசோதாவின் பேரில் பல உறுப்பினர்கள் ஏற்கனவே பேசி இருந்தாலும் கூட, சில முக்கியமான கருத்துக்களை வலியுறுத்த வேண்டும் என்ற முறையில் தான் நானும் எழுந்து நிற்கிறேன்.

சமீபத்தில் நடந்த விவசாயிகளுடைய போராட்டத்தில் ஒரு கோரிக்கையாக இனம் சட்டத்தில் திருத்தம் கொண்டு வந்து விவசாயிகளுக்கு முக்கிய பலன் கிடைக்கக் கூடிய அளவிலே செய்ய வேண்டும் என்று வைக்கப்பட்டு, ஒப்பந்தமானது செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஒப்பந்தத்தை ஓரளவுக்கு அமுலுக்குக் கொண்டுவரக் கூடிய முறையில் இந்தத் திருத்த மசோதா முயற்சி செய்கிறது. இந்தச் சபையில் எனக்குத் தெரிந்த வரையில் எனக்கு முன்பு பேசிய செழியன் அவர்களும், சங்குமுத்துத் தேவர் அவர்களும் அடிக்கடி இனம் பிரச்னைகளைப் பற்றி வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். இந்த இனம் பிரச்னையைப் பற்றி நல்ல முறையில் தெரிந்த ஒருவர் இந்த சட்ட மன்றத்தில் இருக்கிறார் என்றால் அவர் நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள்தான், அவர்கள் இது சம்பந்தமாக முழு முயற்சி எடுப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். பலதரப்பட்ட காரணத்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1972 ஆகஸ்ட் 17]

தைக் கர்ட்டி ஹைகோர்ட்டு, சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குச் சென்று இதற்குத் தடை வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்களே, அதை யெல்லாம் நிவர்த்தி பண்ணுவதற்கு வசதி ஏற்பட வேண்டும். ஆகவே, அதைக் கொஞ்சம் விளக்கிச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். புதுக் கோட்டை பிராந்தியத்தில் நடந்த சில சம்பவங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடலாம் என்று கருதுகிறேன்.

சென்ற சட்டமன்றத் தொடரில்தான் புதுக்கோட்டையில் 500 விவசாயிகள், அதுவும் இனம் விவசாயிகள் ஊர்வலமாகச் சென்று உண்ணாவிரதம் இருந்தார்கள். அது சம்பந்தமாக இங்கு கூட அந்தப் பிரச்சனை எழுப்பப்பட்டது. 1963-ம் வருடத்து இனம் எஸ்டேட் சட்டப்படி, புதுக்கோட்டை பழைய ராஜ்யத்துப் பகுதியிலிருந்த 80 கிராமங்கள் ஒழிப்பில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன. கிராமமாக உள்ள 300-க்கு மேற்பட்ட இனங்கள் மேலே சொன்ன படி ஒழிப்பின்கீழ் கொண்டுவரப்பட்டன. அது போக பாக்கி இனங்களை யெல்லாம் மைனர் இனம் கீழே கொண்டுவந்தார்கள். அவை மைனர் இனம் ஒழிப்பின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டன. இனம் எஸ்டேட் ஒழிப்பில் வந்தால் ஒழிப்பு தேதிக்கு முன் 12 வருடம் தொடர்ந்து சாகுபடி செய்வவனுக்கு நிலத்தின் மேல் ரயத்துவாரிப் பட்டா உரிமை கிடைக்கும். மைனர் ஒழிப்பில் வந்தால் அந்த நிலத்தின் மேல் ரிக்கார்டு பாத்தியம் இருந்தால், குடிவார உரிமை இருந்தால் தான் பட்டா கிடைக்கும். எனவே மைனர் இனமாக எடுத்துக் கொண்ட கிராமங்களை எஸ்டேட்டாக மாற்ற வேண்டுமென்ற கிளர்ச்சி, உண்ணாவிரதம் போன்றவை எல்லாம் நடத்தப் பட்டது. காலஞ் சென்ற முதல் அமைச்சர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு ஸ்பெஷல் அதிகாரியை நியமித்து ரிபோர்ட்டு கேட்டிருந்தார்கள். அந்த அதிகாரி மைனர் இனம் என்று அறிவிக்கப்பட்ட 120 கிராமங்களை எஸ்டேட்டாக எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று சிபார்சு செய்தார்கள். அதன்படி 1969-ல் சட்டம் திருத்தப்பட்டு மேற்படி 120 கிராமங்களும் ஒழிப்பில் கொண்டு வரப்பட்டன. இந்தக் கிராமங்களில் பெரும் பகுதியில் இனம்தாரர்கள் உரிமைகளை விலைக்கு வாங்கியிருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் யார் யார் என்று அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

1963-ம் வருட ஒழிப்புச் சட்டம் 1965-ம் ஆண்டு ஆரம்பத்தில் அமுலுக்கு வந்து மாநிலம் பூராவும் செட்டில்மென்ட் நடவடிக்கை செய்ததைப்போல, புதுக்கோட்டையிலும் ஒரு உதவி செட்டில்

1972 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

மெண்டு அதிகாரி நியமிக்கப்பட்டு, பட்டா கொடுக்கக்கூடிய விசாரணைகளை எல்லாம் துவங்கப்பட்டது. விவசாயிகளிடம் ஸ்தாபனம் இல்லாத இடங்களிலும் ஓரளவுக்கு எழுச்சி ஏற்பட்டது. அவர்கள் விஷயம் புரியாமல் கூட கிளம்பியிருக்கலாம். ஒழிப்பு வந்த தேதியிலிருந்து இனம்தார் உரிமை போய்விடுகிறது. சர்க்காரிடம் நிலவரி செலுத்த வேண்டுமென்பது சட்டவிதி. ஒழிப்பு அறிவிப்பும் கிராமங்கள் ஒழிப்பு தேதியில் அப்படித் தான் அறிவிக்கப் பட்டது. விவசாயிகளிடம் ஒழிப்பிற்குப் பின்பும் இனம்தார்கள் வாரம் வசூல் செய்ய முயற்சி செய்தார்கள். விவசாயிகள் மறுப்பு இயக்கம் ஏற்பட்டது. இது ஒருபுறம் இருக்கட்டும். மாநிலம் பூராவிலும் இனம்தார்கள் செய்ததைப் போல புதுக்கோட்டை இனம்தார்களும் ஒழிப்பை எதிர்த்து 1965-ம் வருடம் கோர்ட்டில் ரிட் மனு கொடுத்தார்கள். 1968-ல் அந்த ரிட் மனு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது. ரிட் கேஸ்கள் கோர்ட்டில் பெண்டிங்காக உள்ள சமயத்தில் கீழே ரெவின்யூ கோர்ட்டுகள், முன்சிப் கோர்ட்டுகள் மூலம் கேஸ்கள் போட்டு, நில வெளியேற்றம் தொடர்ந்து நடத்தப் பட்டது. சாதாரணமாக நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தில் ஒரு நல்ல அம்சம் நிலச்சுவான்தார்கள் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் நிலத்தைவிட்டு விவசாயிகளை வெளியேற்றக் கூடாது என்பதுதான். அதற்கான முறையில் வேறு சட்டங்களை வகுத்தால், பின்னாலே டிஸ்டிரிக்ட் முன்சிப் கோர்ட்டு, மற்ற கோர்ட்டுகளின் மூலம் ஆக்கிரமிப்பு என்ற முறையில் அவர்களை வெளியேற்றக் கூடிய ஏற்பாடுகள் நடக்கின்றன என்பது அரசாங்கத்திற்கு நன்றாகத் தெரியும். அந்த இடங்களில் எல்லாச் சங்கத்தைச் சேர்ந்த விவசாயிகளும் இயக்கம் நடத்தினார்கள். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் உரிமையைக் கைவிட்டு சரணடைய வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. ஹைகோர்ட்டில் கேஸ் தள்ளுபடியானாலும், சுப்ரீம் கோர்ட்டில் ஸ்டே வாங்கியதால் மேலும் பல கிராமங்கள் சரணடைந்தன. அதாவது, சட்டம் போட்டு அமைச்சர்கள் அதற்கு முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கும்பொழுது, ஹைகோர்ட்டில் ரிட் போட்டபொழுது பல விவசாயிகள் சரணடைந்தார்கள். சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போனதும் மேலும் பல விவசாயிகள் சரணடைந்தார்கள். இதைத் தொடர்ந்து 1969-ம் வருடத் திருத்தத்தின் மூலம் ஒழிப்பில் வந்த கிராமங்களும் ஹைகோர்ட்டில் ரிட் போடப்பட்டு, அது தள்ளுபடியான பிறகு சுப்ரீம் கோர்ட்டில் ஸ்டே வாங்கப்பட்டது. ஆகவே,

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1972 ஆகஸ்ட் 17]

நிலைமை என்ன வென்றால் நிலவெளியேற்றம் ஹைகோர்ட்டில் தள்ளுபடி செய்யப்பட்ட கேஸ்கள் மீண்டும் சுப்ரீம் கோர்ட்டிற்குப் போயுள்ளது. இந்த இடைக்காலத்தில் மூன்று தடவை செட்டில் மெண்டு கோர்ட்டு அங்கே அமைக்கப்பட்டு கோர்ட்டுகளில் ஸ்டே ஆனவுடன் பூரா கோர்ட்டையும் கலைத்துவிட்டார்கள். ஒவ்வொரு தடவையும் கீழே கோர்ட்டுகள் மூலம், போலீஸ் மூலம் சாகுபடிக்கு தடை, அறுவடைக்கு தடை, நிலவெளியேற்றம் இப்படி ஒவ்வொரு கிராமமாக உரிமை பறிக்கப்படும் போக்கு நீடித்து வருகிறது. தற்பொழுது ஹைகோர்ட்டிலும், சுப்ரீம் கோர்ட்டிலும் ரிட் கேஸ்கள் இருக்கின்றன. கீழே கோர்ட்டுகளில் நிலவெளியேற்றத்திற்கான தொடர்ச்சியான நடவடிக்கைகள் நடக்கின்றன. செட்டில்மெண்டு கோர்ட்டு நடவடிக்கைகள் எந்தக் காரணத்தினாலேயோ நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஹைகோர்ட்டு, சுப்ரீம் கோர்ட்டில் சர்க்கார் எதிர் வழக்காடுவதில் கொஞ்சம் மந்தப் போக்கு இருக்கிறது என்பதையும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு விவசாயிகள் வைத்திருக்கக்கூடிய கோரிக்கைகள், நில வெளியேற்றம் எந்த வகையிலும் நடைபெறாமல் நிறுத்தப்பட வேண்டும். தற்பொழுது ரெவின்யூ கோர்ட்டு, சிவில் கோர்ட்டு நடவடிக்கைகள் நிறுத்திவைக்கப்படவேண்டும். 1965-ம் ஆண்டிலிருந்து இனம் கிராமங்களிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட இனம் விவசாயிகள் ரெஸ்டோர் செய்யப்படவேண்டும். ஹைகோர்ட்டு, சுப்ரீம் கோர்ட்டுகளில் இருக்கும் கேஸ்களை துரிதப்படுத்தி முடிக்க மாநில அரசு சட்ட இலாகா உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஸ்டே ஆர்டர்கள் இருந்தாலும், செட்டில் மெண்ட் விசாரணை, பட்டா விநியோகம் தொடர்ந்து நடைபெறவேண்டும். ஸ்டே ஆர்டர் இருந்தாலும் விவசாயிகளிடம் சர்க்கார் நேரடியாக வரி வசூல் செய்யவேண்டும் என்ற முறையில் நிலம் சர்க்காரிடம் வந்துவிட்டது. ஆகவே சர்க்காரே நேரிடையாக வரிவசூல் செய்யக் கூடிய நிலைமை ஏற்படவேண்டும். இந்த மசோதா ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய மூன்று சட்டங்களுக்கு திருத்தம் கொடுக்கக்கூடிய முறையில் தயார். செய்யப்பட்டிருக்கிறது. விவசாய சங்கங்களில் ஈடுபடக்கூடிய பல கட்சித் தலைவர்களும், அதிலே நேரடியாக உதவி செய்யக்கூடிய பல வழக்கறிஞர்களும் சேர்ந்துதான் இந்தத் திருத்தத்தை தயார் செய்தார்கள். ஆகவே, இதை ஏதோ பிரைவேட் மெம்பர் மசோதா என்று புறக்கணித்துவிடாமல், 10, 15 வருடங்

1972 ஆகஸ்ட் 17] [கே. டி. கே. தங்கமணி]

களாக நடந்த இயக்கங்களில் சுட்டிக்காட்டப்பட்ட விவசாயிகள் படக்கூடிய கஷ்டங்களை எந்த அளவுக்கு அரசின் உதவி இல்லாமல் அரசுக்கு அப்பாற்பட்டு இருக்கக்கூடியவர்கள் சிறப்பாக தீர்த்து வைக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு இதைச் செய்கிறார்கள் என்ற முறையில் இதைப் பார்த்து, இந்த மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி ஒரு சமயம் இதை இதே முறையில் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்றாலும், சென்ற காலத்தில் கொடுக்கப்பட்ட வாக்குறுதி போல் அல்லாமல், உடனே நான் கடைசியில் 5, 6 கோரிக்கைகளை வைத்தேனே, அவைகளை நிறைவேற்றக்கூடிய முறையில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லி, எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பையா அவர்கள் ஏற்கனவே இருக்கப்பட்ட மைனர் இனம் ஒழிப்பு சட்டத்திற்கான ஒரு திருத்த மசோதாவைப் பிரேரேபித் திருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தில் இருக்கிற பல குறைபாடுகளை இதே மன்றத்தில் இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டபொழுது எதிர்க்கட்சி உறுப்பினராக இருந்த நமது சட்ட அமைச்சர் மாண்புமிகு மாதவன் அவர்கள் இந்தக் கருத்துக்களை வலியுறுத்தி அப்பொழுது பேசியிருக்கிறார்கள். அப்பொழுது மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுப்பையா அவர்கள் கூட இதே கருத்தை வலியுறுத்திப் பேசியிருக்கிறார்கள். நான் அந்த நடவடிக்கைக் குறிப்புகளை மீண்டும் ஒரு முறை படித்துப் பார்த்தேன். சட்டத்தில் இருக்கிற பல பிரச்சனைகளும், உறுப்பினர்களால் குறிப்பிடப்பட்ட பல சிக்கல்களும் இருக்கின்றன என்பதை நான் அரசாங்கத்தின் தரப்பில் ஒத்துக் கொள்கிறேன். இவைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கு அரசாங்கத்தின் சார்பிலே ஏற்கனவே முதல் அமைச்சர் அவர்கள் விவசாய சங்கப் பிரதிநிதிகளோடு பேசும்பொழுது ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி ஆராய்ந்து, இருக்கிற சட்ட சிக்கல்களை நீக்கி, சட்டத்தில் இருக்கிற கோளாறுகளை நீக்கி, திருத்த சட்டம் கொண்டுவருவதாக ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இது அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

பொதுவாக நண்பர் சுப்பையா அவர்கள் பேசும்பொழுது சிவில் கோர்ட்டுகளுக்கு தலையிடுகிற அதிகாரத்தை நிறுத்தவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். ஏற்கெனவே 1971-ம் ஆண்டு நாம் நிறைவேற்றிய

62 தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு இனம் எஸ்டேட்டுகள்—சிறு இனங்கள்
ஒழிப்பு—ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல் திருத்த சட்ட
முன்வடிவு—(சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 18/72)

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1972 ஆகஸ்ட் 17]

28/71 சட்டத்தின் கீழ் தடை விதித்திருக்கிறோம். இது தேவையற்ற ஒன்று. ஏற்கெனவே சிவில் கோர்ட்டுக்கு உரிமையில்தான் என்று சென்ற ஆண்டே நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே ஒன்றும் சிக்கல் இல்லை. சிவில் கோர்ட்டிலிருந்து பாதகம் ஏற்படாது என்று நம்பிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆலயங்கள் நேரடியாக சாகுபடி செய்வதாக நிரூபிக்கப்படவேண்டாமென்று இருப்பதை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். இது 1966-ம் ஆண்டு கடைசியில் போடப்பட்ட ஒன்று. அப்போது அமைச்சராக இருந்த மாண்புமிகு திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் ஆலயங்கள் நேரடியாக நிரூபிக்க வேண்டியதில்லை என்ற திருத்தத்தைப் போட்டிருக்கிறார்கள். காரணம், மனிதனாக இருந்தால் தன் உரிமையைக் காட்ட முடியும். ஆண்டவனால் காட்ட முடியாது என்று போடப்பட்டிருக்கிற திருத்தமாகும். அந்தத் திருத்தம் நாட்டில் அமுலில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

பொதுவாக மைனர் இனம், மேஜர் இனம் இவைகளுக்கிடையே பார்க்கின்றபோது பாகுபாடு மெல்லிய கோடு, மெல்லிய வித்தியாசமாக இருக்கிறது. ஆனால் படித்துப் பார்க்கும்போது நிறைய சிக்கல்கள் இருப்பது தெரிகிறது. மேஜர் இனம் என்று இருக்குமானால், சுப்பையா அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், மேல்வார தாரராக இருந்தால் 3 ஆண்டுகள் நிரூபித்தால் போதும், ஆனால் குடிவார தாரராக இருந்தால் 12 ஆண்டுகள் நிரூபிக்கப்பட வேண்டுமென்றிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அப்படியல்ல, மேஜர் இனமில், இனம்தார சட்டத்தின்படி ஏற்கெனவே இருக்கிற பழைய சட்டத்தில் மேல்வாரதாரர் தன் சொந்த நிலம் என்று நிரூபிக்க வேண்டும்; அப்படி நிரூபித்து விட்டால் மட்டும் போதாது, அதற்கு மேல் 3 ஆண்டுகள் சொந்த சாகுபடி என்று நிரூபிக்கவேண்டும். ஆனால் குடிவார தாரராக இருந்தால் அவர் குடிவாரம் என்று நிரூபித்து விட்டால் போதும், பட்டா வந்து விடும். அப்படி அவர் குடிவாரம் என்று நிரூபிக்கத் தவறி விட்டால் 12 ஆண்டுகாலம் அந்த நிலத்தில் உழைத்துக் கொண்டிருந்தார் என்று அவர் சொல்வாரானால், அக்கம் பக்கத்தில் இருக்கிறவர்கள் மூலம் “ஓரல் எவிடன்ஸ்” கிடைக்குமானால், அதை வைத்துக் கொண்டு பட்டா கொடுக்கலாம். ஏதோ மேல்வார தாரருக்கும் குடிவார தாரருக்கும் 12 ஆண்டுகள் வித்தியாசம் என்று நினைப்பது தவறு. அப்படியல்ல. மேல் வாரம் வைத்திருக்கிறவர்கள் நிலம் சொந்தம் என்று நிரூபிக்க

ஒழிப்பு—ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல் திருத்த சட்ட

முன்வடிவு—(சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு

எண் 18/72)

[1972 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

வேண்டும். அதற்குப் பிறகு 3 ஆண்டுகள் தொடர்ந்து உழைத்தார் என்று நிரூபிக்க வேண்டும். அப்படி நிபந்தனை இருக்கிறது. ஏற்கெனவே 3 ஆண்டு என்பது அதைத் தொடர்ந்து வந்தது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பொதுவாக இந்த சட்டத்திலே, மைனர் இனம் சட்டத்தின் கீழ் நண்பர் செழியன் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் சட்ட அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் அடிக்கடி பேசும்போது இந்த மைனர் இனம் சட்டத்தினால் ஏற்பட்டிருக்கிற பாதகங்களை விளக்கிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். மைனர் இனம் சட்டத்தின் கீழ் செழியன் அவர்கள் சொன்னது உண்மை. 60 ஆண்டு காலத்திற்கு மேல் பயிர் வைத்துக் கொண்டு தனியாருக்கு விற்றிருந்தால் அப்படி வாங்கியவர்களுக்கு அப்படி விற்கப்பட்ட பட்டா இல்லை. 12 ஆண்டு காலத்திற்கு மேல் பயிர் வைத்திருந்தால் 20 ஆண்டு காலத்திற்கு ஃபேர் ரெண்டு, நிலத் தீர்வை கணக்கிட்டுக் கொடுத்தால் நிலத்திற்கு பட்டா கொடுக்கப்படும் என்று இருக்கிறது. 12 ஆண்டுகளுக்குள்ளாக பயிர் வைத்திருப்பார்களானால் அவர்களுக்குப் பட்டா கிடையாது என்று இருக்கிறது. அப்படி இன்றைக்கிருக்கிற மைனர் இனம் சட்டத்தில் இருக்கிறது. 20 ஆண்டுகள், 30 ஆண்டுகள் நிலத்தில் உழைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். யாருக்கும் குத்தகை கொடுப்பதில்லை. சொந்த நிலம், பட்டா கொடுக்கவேண்டுமென்றால், நீ 20 ஆண்டு காலத்திற்கு ஃபேர் ரெண்டு கொடு, இல்லாவிட்டால் இன்னொருவருக்கு கொடுப்பேன் என்பது பொருத்தமற்றது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதை அரசாங்கம் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

இதிலும் நிறைய சட்ட சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. இவர்களுக்கெல்லாம் பட்டா கொடுப்பது என்ற முடிவிற்கு வந்தால் கூட இந்த கோயில்களுக்கு, இன்ஸ்டிடியூஷன்களுக்கு அலவன்ஸ் கொடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு அரசுக்கு வருகிறது. அப்படி கொடுக்கும் போது எவ்வளவு பணம் செலவாகும் என்பதை அதிகாரிகளிடத்தில் கேட்டிருக்கிறோம். இன்னும் தகவல் வரவில்லை. வந்ததற்குப் பிறகு பரிசீலித்து ஒரு முழுமையான சட்டம், நாட்டில் உழுபவனுக்கு நிலத்தை சொந்தமாக்க வேண்டுமென்ற கருத்தில் சட்டம் கொண்டு வருவதற்கு அரசாங்கம் நிச்சயமாக தயாராக இருக்கிறோம் என்று உறுதியாக சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1972 ஆகஸ்ட் 17]

அடுத்து, நண்பர் வகாப் பேசும்போது ஃப்ரி ஹோல்டைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். இப்போதிருக்கிற போர்டு ஸ்டேண்டிங் ஆர்டர்படி யாராவது 20 ஆண்டுகளுக்கு நிலத்திற்குண்டான தீர்வையை மொத்தமாகக் கொடுத்தால் அவர்கள் தொடர்ந்து நில வரியே கட்டத் தேவையில்லை என்று போர்டு ஸ்டேண்டிங் ஆர்டர் இருக்கிறது. ராணிப்பேட்டை பக்கத்தில் நவ்லாக் பகுதியில் இது போன்ற ஃப்ரி ஹோல்டு இருக்கிறது. இப்படி 20 ஆண்டுகள் தீர்வை கொடுத்து ஃப்ரி ஹோல்டாக இருக்கிறார்கள். இன்னொருவருக்கு பட்டா செய்யப்பட்ட நிலம் அது. அரசாங்கம் செய்யக்கூடிய தெல்லாம் மீண்டும் நில வரி போட சட்டத்தைக் கொண்டு வர முடியும். இன்னொருவருக்கு விற்றிருப்பார்களானால் அது வாங்கி யிருக்கிறவர்களுக்குச் சொந்தம். நிலச் சட்டத்தின் கீழ் அவர்கள் பாதிக்கப்படக்கூடியவர்களாக இருந்தால் அவர்கள் நில உரிமை, எக்ஸ்டென்ஷன், அதிகமாக இருந்தால் அந்த நிலங்களை நிலச் சட்டத்தின் கீழ் எடுத்திருக்கவேண்டும். இதைப் பரிசீலிக்கும்படி அதிகாரிகளை அரசு கேட்டிருக்கிறது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நண்பர் ஜேம்ஸ் பேசும்போது கண்டுகிரிஷி பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். இது லீஸ்லேண்டு பற்றியது. தனியாகவே இதை அசைன் செய்வது பற்றி போர்டில் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. நிச்சயமாக சாதகமான பதில் அரசாங்கத்திற்கு வரும். அரசாங்கம் நிச்சயமாக சாதகமான தீர்ப்பளிக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கண்டுகிரிஷி அனுபவித்து வருகிறவர்களுக்கு லீஸ் லேண்டு சொந்தமாக்குவது அட்மினிஸ்ட்ரேஷனைப் பொறுத்திருக்கிறது. நிச்சயமாக செய்யப்படும். எனவே இந்த சட்டத்திலே, ஏற்கெனவே உள்ள சட்டத்தில் சிலவற்றில் திருத்தம் வந்திருக்கிறது. மற்றவைகளுக்கு திருத்த சட்டம் கொண்டு வருவதற்கான உத்தேசம் இருக்கிறது. ஆகவே இப்போது இந்த சட்டம் தேவையில்லை. வலியுறுத்த வேண்டாம் என்று நண்பர் சுப்பையா அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்காக அரசு சீக்கிரத்தில் தனியாக சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1972 ஆகஸ்ட் 17]

(திரு. நா. வீராசாமி தலைமை)

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவரவர்களே, இந்த சட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய பலவீனங்களைப் பற்றி இந்த அரசு புரிந்து அமைச்சரவர்கள் வாக்குறுதியளித்ததை முன்னிட்டு நான் என்னுடைய தீர்மானத்தை வலியுறுத்தவில்லை.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : திரு. சுப்பையா அவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது.

(ii) தனித் தீர்மானங்கள்

(அ) கைத்தறித் துறைக்குப் பாதுகாப்பளித்தல்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : அடுத்து, கைத்தறித் துறைக்குப் பாதுகாப்பளித்தல் குறித்த தீர்மானம். 9—12—1971, 1—4—1972 ஆகிய நாட்களில் முன்னுரைக்கப்பட்டு விவாதிக்கப்பட்ட கிழக்கண்ட தனித் தீர்மானத்தின்மீது மேலும் விவாதம் தொடரும்.

“கைத்தறித் துறையின் பாதுகாப்பிற்கும், கைத்தறி நெசவாளர்களின் உரிமைகளைச் செயல்படுத்துவதற்கும் விரைவில் தகுந்த சட்டம் இயற்றப்படலாமென இந்த அவை கருதுகிறது என்று திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி கொண்டு வந்த இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் தமது உரையைத் தொடருவார்கள்.

திரு. கே. ஏ. வகாப் : தலைவரவர்களே, சென்ற கூட்டத் தொடரில் நான் தொடர்ந்து பேசிக் கொண்டிருந்தேன். அப்போது மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள் அடுத்த கூட்டத்தில் தொடர்ந்து பேசலாம் என்று சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : அதற்கும் முந்திய தொடரில் பேசினீர்கள். அதற்கு அடுத்து ஒரு நாள் விவாதம் நடைபெற்றது. அதைத் தொடர்ந்து இப்போது அம்மையார் அவர்கள் உரையாற்றுவார்கள்.